

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015200350
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašíková PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1015200350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašíkovej PhD. a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovovej a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci žalobcu: EUROFIT Trading, s.r.o., Ulica svornosti 50, Bratislava, IČO: 35 869 496, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ONDRUŠEK & PARTNERS s.r.o., Koceľova 25, Bratislava, IČO: 36 867 942, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozska 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15.12.2014 takto:

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.
Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

Žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 03.03.2015 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014 o uložení pokuty 2.000,- eur za porušenie § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Žalobca uviedol, že si myslí, že jeho uznanie pochybenia bolo korektné a za takéto nedodržanie zákona má prirodzene nasledovať uloženie sankcie zo strany správneho orgánu, avšak jej výška má tiež prihliadať na konkrétnosti tohto prípadu a nie na najvšeobecnejšie predpoklady týkajúce sa typu akcie. Bol názoru, že hoci bol zákon porušený, no porušenie zákona má mať za následok uloženie pokuty vo výške primeranej jednotlivým okolnostiam. Bol presvedčený, že žalovaný mal zohľadniť aj tú skutočnosť, že inšpektori vykonávajúci kontrolu žiadne pochybenie nezaregistrovali. Dal do pozornosti, že žalobca nezabezpečuje dopravu spotrebiteľov na predajnú akciu, pričom to bolo použité aj žalovaným ako potencionálna ujma spotrebiteľa (márne vynaložené cestovné náklady na miesto akcie). Podľa jeho názoru je takýto argument žalovaného úplne nesprávny, pretože žalobca má záujem predávať tovar osobám v produktívnom veku, nie dôchodcom. Práve z tohto dôvodu vôbec neorganizuje žiadne „autobusové prezentačné akcie“, nakoľko tých sa zúčastňovali najmä spotrebiteľia majúci aj (najmä) iné záujmy. Uviedol, že žalobca pozýva na akcie zásadne len osoby z blízkeho okolia, v absolútnej väčšine len z mesta, v ktorom sa predajná akcia organizuje. Cestovné náklady teda nie sú vôbec žiadne alebo de facto úplne zanedbateľné.

Podľa názoru žalobcu žalovaný uvádza nesprávnu aplikáciu (strana 6), že hoci sa žalobca zameriava na inú vekovú kategóriu (mladšiu ako dôchodcovia), na odôvodnenie výšky pokuty je možné podporne použiť aj ten argument, že vo všeobecnosti sa predajných akcií zúčastňujú zväčša dôchodcovia. Namietal dôvodovú správu ako dôkaz, resp. argument pri odôvodňovaní výšky pokuty jednak pre jeho neverifikovateľnosť a jednak aj pre skutočnosť, že nie je možné stav z času legislatívneho procesu bez ďalšieho preniesť na aktuálny stav. Poukázal na to, že hoci nie všetok tovar a služby boli na predajnej akcii dostupné, žalobca „žije“ z ich predaja, a preto ak by konkrétny spotrebiteľ prejavil záujem o prezentáciu „nedostupného“ tovaru a poskytnuté informácie o tovare by nepovažoval za dostačujúce, žalobca by urobil všetko pre to, aby tento spotrebiteľ mohol mať tovar odprezentovaný napr. na inej akcii a kúpil by si ho. Uviedol, že žalobca má obrat z predaja tovaru, a teda má záujem tovar predávať a nie opačne - tovar neprezentovať a nepredávať. Mal za to, že hoci neboli na mieste prezentované všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie, táto skutočnosť podľa žalobcu nebola však schopná zapríčiniť u spotrebiteľa také rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil a ani nemohlo dôjsť ku zmene jeho ekonomického správania.

Žalobca poukázal na to, že aj po prijatí novely zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji pokračoval kontinuálne v predajných akciách a ako jedna z mála spoločností si riadne plnila a dodnes plní zákonné povinnosti z toho vyplývajúce. V roku 2013 bola dokonca jedinou spoločnosťou v celej Slovenskej republike, ktorá oficiálne predajné akcie organizovala a bola tak de facto priekopníkom celého tohto procesu.

Výšku uloženej sankcie považoval žalobca za neprimerane vysokú, nezohľadňujúcu skutočnú intenzitu a charakter porušenia zákona, a preto ju vyhodnotil ako nezákonnú. Konštatoval, že pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. S poukazom na všetky okolnosti prípadu, ako i na minulosť žalobcu nepovažoval pokutu vo výške 2.000,- eur za primeranú tak z hľadiska represívneho, ani z hľadiska preventívneho.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v časti týkajúcej sa výšky uloženej peňažnej pokuty zmenil a uložil žalobcovi pokutu v primeranej výške alebo alternatívne rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

II.

Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 17.04.2014 uviedol, že považuje za nepochybné preukázané, že k porušeniu predmetného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcom došlo. Prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom, ako aj v medziach zákona o ochrane spotrebiteľa. Bol názoru, že sankcia bola žalobcovi uložená na základe spoľahlivo zisteného porušenia zákona a v primeranej výške.

V nadväznosti na ust. § 7 ods. 2, § 4 a § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uviedol, že správny delikt, ktorého sa žalobca svojim konaním dopustil napĺňa znaky ohrozovacieho správneho deliktu, pretože postačuje spôsobilosť konania zapríčiniť zmenu ekonomického správania spotrebiteľa, t. j. možnosť vzniku uvedeného následku. Z uvedenej skutočnosti žalovaný vychádzal pri rozhodovaní, a to aj vrátane určenia výšky pokuty, keď prihliadol na všetky skutočnosti vyplývajúce z uvedeného konania žalobcu, a to aj na tie, ktoré potencionálne mohli nastať. Konštatoval, že pri určení výšky pokuty vychádzal z dikcie ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že hodnotil samotné porušenie zákazu nekalých obchodných praktík klamlivým konaním, v dôsledku ktorého môže spotrebiteľ urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil ako zvlášť závažné vzhľadom na možnosť privodenia ekonomickej ujmy spotrebiteľovi a nerealizovania jeho práva na informácie, pretože na základe oznámenia o uskutočnení predajnej akcie zverejnenom na webovom sídle správneho orgánu sa uvedením konkrétnych výrobkov a služieb v určitom rozsahu mohli spotrebiteľia dostať na miesto konania predajnej akcie so zámerom oboznámiť sa s konkrétnymi výrobkami a službami, avšak toto im bolo znemožnené neprezentovaním všetkých výrobkov a služieb na predmetnej predajnej akcii a spotrebiteľom mohla preukázateľne vzniknúť ekonomická ujma. V súvislosti s tvrdením žalobcu ohľadne cestovných nákladov uviedol, že relevantná je skutočnosť, že cestovné náklady objektívne vzniknúť

spotrebiteľom pozvaným na predajnú akciu mohli, a to bez ohľadu na ich vyčíslenie. Bol názoru, že žalobca nemal vedomosť o tom odkiaľ spotrebiteľ, ktorý sa na predajnú akciu dostal cestou meral, pretože skutočnosť, že ide o osoby z blízkeho okolia, resp. väčšina z mesta nijako nepreukazuje spôsob dopravy, jej dĺžku, ani vynaložené náklady v súvislosti so zabezpečením dopravy na predajnú akciu. Zdôraznil, že spotrebiteľ si môže zvoliť dopravu aj prostredníctvom automobilu, či už vlastného alebo prostredníctvom taxi služby, kde sa náklady vynaložené na dopravu v porovnaní s ostatnými druhmi dopravy zvyšujú. Dodal, že žalobca sa nemôže v rámci svojej odbornej starostlivosti spoliehať bez ďalšieho na to, že spotrebiteľ nevynaloží žiadne, resp. vynaloží minimálne cestovné náklady v súvislosti s predajnou akciou, pretože do úvahy treba vziať aj ostatné vyššie uvedené skutočnosti. Žalovaný v súvislosti s námietkou žalobcu ohľadne stanoviska inšpektorov SOI v inšpekčnom zázname uviedol, že v danom prípade konštatovanie inšpektorov SOI, že „nekalé obchodné praktiky počas priebehu akcie zistené neboli“ nie je právne relevantné, pretože inšpekčný záznam tvorí podklad až pre následné právne posúdenie zisteného skutkového stavu, t. j. či došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona.

K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný správny orgán si nezaobstaral dôkazy preukazujúce skutočnosť, že zverejnením oznámenia o konaní predajnej akcie na internete sa mohli viacerí, nielen tí, ktorí boli na predajnú akciu individuálne pozvaní, tejto zúčastniť a urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobili uviedol, že opätovne vychádzal z možnosti vzniku takejto skutočnosti, nakoľko možnosť, že sa predmetnej predajnej akcie zúčastnia aj takíto spotrebiteľia reálne existovala, keďže oznámenie o uskutočnení predajnej akcie bolo zverejnené na webovej stránke pre širokú verejnosť. Poukázal na to, že účasť takýchto spotrebiteľov nakoniec nepoprel ani sám žalobca, keď v žalobe uviedol, že ich je menej ako jedno percento. Bol názoru, že uvedené konanie žalobcu je spôsobilé aj u takýchto spotrebiteľov zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Mal za to, že uvedeným konaním žalobcu mohla spotrebiteľom reálne vzniknúť ujma na ich právach, pretože protiprávne konanie bolo spôsobilé zapríčiniť u spotrebiteľa také rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia vecne správna k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť.

Žalovaný ďalej uviedol, že pri určení výšky pokuty je potrebné vziať do úvahy jednak konkrétne okolnosti prípadu, pričom žalovaný uviedol, že tieto nepochybne zohľadnil a ako aj všeobecné skutočnosti, ktoré s predajnou akciou súvisia. Konštatoval, že v danom prípade uviedol ako všeobecnú skutočnosť vychádzajúcu z dôvodovej správy, že predajných akcií sa zväčša zúčastňujú dôchodcovia, čím len zdôraznil potrebu zvýšenej ochrany tejto skupiny spotrebiteľov, ktorá je dôverčivejšia a ovplyvniteľnejšia vo vzťahu ku kúpe výrobkov prezentovaných na predajných akciách. S prihliadnutím na samotný účel zákona o ochrane spotrebiteľa bol žalovaný presvedčený, že uvedenie predmetnej skutočnosti, na ktorú treba pri rozhodovaní prihliadať, je relevantné.

K samotnému účelu uloženej peňažnej sankcie žalovaný uviedol, že táto má plniť úlohu výchovnú, ako aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie, preto je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére žalobcu. Nemôže sa sa jednať o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by plnila svoj účel. Mal za to, že uložená pokuta plní taktiež preventívnu úlohu, a to najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností, v ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho postupu. Žalovaný správny orgán pri určení výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že konaním žalobcu došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k spôsobu a rozsahu informovania spotrebiteľov o nákupných podmienkach a o predajnej akcii, ako aj vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Ďalej uviedol, že pri určení výšky pokuty sa do úvahy vzali všetky vyjadrenia žalobcu vrátane jeho konštatovania o odstránení zistených nedostatkov a zároveň sa prihliadlo na skutočnosť, že účel sledovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v § 3 ods. 1 citovaného zákona v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

III.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 246 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a po nariadení pojednávania v zmysle § 250g ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorým bolo rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014 potvrdené a odvolanie žalobcu zamietnuté. Prvostupňovým rozhodnutím SOI č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014 bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vo výške 2.000,- eur pre porušenie povinností podľa § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu súd zistil, že dňa 29.05.2014 vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie kontrolu na akcii organizovanej mimo miesta prevádzkarne v Reštaurácii JANTÁR - salónik, Dúbravca 3, Martin, pri ktorej boli zistené nedostatky spočívajúce v nezabezpečení dodržania zákazu pre predávajúceho, nekalej obchodnej praxi, a to klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť, keď neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie adresovanom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu. Bolo zistené, že na predajnej akcii boli prezentované výrobky a služby: relaxačný poukaz Allure Esthetic Studio, Bratislava; hotelový poukaz Máj, Piešťany; výrobok Robot Multi Chef s príslušenstvom á 398,- eur, z čoho vyplýva, že počas predajnej akcie neboli prezentované: hotelový poukaz Adamantino, Luhačovice; VakuFit prístroj (vakuovací) s príslušenstvom v cene 398,- eur za kus; Vrecká k prístroju VakuFit, rôzne veľkosti, počet 8, 10, 14 alebo 20 ks v cene 9,90 eura; Fitol repkový olej, 1x0,5 l, cena 9,90 eura (vhodný pre alergikov); Čertík - univerzálny čistič v cene 6,90 eura za kus a Silikónová podložka v cene 15,50 eura za kus.

Správny orgán vydal oznámenie o začatí správneho konania dňa 17.07.2014, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 21.07.2014.

Dňa 25.06.2014 bola zo strany Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj vykonaná oprava inšpekčného záznamu zo dňa 29.05.2014, ktorou sa nahrádza znenie pôvodného záväzného pokynu. Táto bola žalobcovi doručená dňa 27.06.2014.

Žalobca sa ku kontrole vyjadril e-mailom dňa 05.06.2014 a prostredníctvom pošty dňa 06.06.2014, pričom v správe o odstránení nedostatkov a prijatí opatrení na ich ďalšie neopakovanie zo dňa 04.06.2014 vo veci Usmernenie o spôsobe vykonávania predajnej akcie, odstránenie nedostatkov zistených SOI dňa 29.05.2014 a opatrenia na ich ďalšie neopakovanie zo dňa 01.06.2014 uviedol, že spoločnosť vykonala odstránenie zistených nedostatkov a zároveň prijala opatrenia, aby sa zamedzilo prípadnému opakovaniu s tým, že vykonal opatrenie na odstránenie nedostatkov v stanovenej lehote.

Na základe takto zisteného skutkového stavu Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014 žalobcovi uložila pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vo výške 2.000,- eur pre nedodržanie zákazu pre predávajúceho, nekalej obchodnej praktiky, a to klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15.12.2014 tak, že rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol s odôvodnením, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, pokuta uložená vo výške 2.000,- eur je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

IV.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť.

Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd nesporne za preukázané, že počas kontroly vykonanej Inšpektormi SOI dňa 29.05.2014 na akcii organizovanej žalobcom mimo miesta prevádzkarne v Reštaurácii JANTÁR - salónik, Dúbravca 3, Martin bolo zistené, že žalobca neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie adresovanom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na skutočnosť, že ani samotný žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom zistený skutkový stav nespochybnil.

Žalobca ako bolo už uvedené uznal a teda nespochybnil, že z jeho stany došlo k porušeniu zákona, avšak uloženú mu sankciu za porušenie zákona považoval za neprimerane vysokú.

Ukladanie pokút za správne delikty podlieha uváženiu správneho orgánu (diskrečná právomoc), v ktorom správny orgán v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku pokuty je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majúc na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu.

Použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu, musí byť riadne zdôvodnené.

Súd v nadväznosti na zistené skutočnosti konštatoval, že v danom prípade sa spotrebiteľia na základe zverejneného oznámenia mohli dostaviť na miesto predajnej akcie, a to so zámerom oboznámiť sa s konkrétnym výrobkom, resp. službou uvedenou v predmetnom oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo však v skutočnosti nebolo dôsledne realizované, pretože nie všetky výrobky a služby boli na predajnej akcii prezentované a ponúkané na predaj, v dôsledku čoho spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu, a teda mohlo dôjsť aj k zmene ich ekonomického správania, čo malo za následok vznik nekalej obchodnej praktiky klamlivým konaním zo strany žalobcu. Dôvodom je skutočnosť, a to, že prvotné rozhodnutie spotrebiteľa v súvislosti s predajnou akciou spočíva v tom, či sa predajnej akcie zúčastní alebo nezúčastní, pričom spotrebiteľ uskutoční svoje rozhodnutie na základe informácií o samotnej predajnej akcii, ktoré má k dispozícii, a to na základe ich zverejnenia na webovej stránke správneho orgánu. Jednou z podstatných informácií, na základe ktorých sa spotrebiteľ rozhoduje, je aj informácia ohľadne samotného zamerania predajnej akcie, a to vrátane označenia tovaru alebo služieb, ktoré budú na predajnej akcii prezentované a zároveň predávané, vrátane cien, za ktoré budú ponúkané spotrebiteľom. V danej veci na základe oznámenia žalobcu mali byť prezentované tri druhy služieb a šesť druhov výrobkov a reálne boli prezentované len dva druhy služieb a jeden druh výrobkov. Pre prípad, ak by sa spotrebiteľ rozhodol na základe uvedenej informácie, že sa predajnej akcie zúčastní, uvedený priebeh predajnej akcie by nenaplnil jeho očakávania, pretože neboli na ňom prezentované všetky výrobky (zo 6 výrobkov prezentovaný len 1) a služby (z 3 služieb prezentované len 2) uvedené v predmetnom oznámení. V dôsledku tejto vzniknutej situácie mohol sa spotrebiteľ rozhodnúť pristúpiť ku kúpe výrobku alebo služby, ktoré boli prezentované na predmetnej predajnej akcii, a to len výlučne z dôvodu, že už sa na predajnú akciu dostavil, prípadne investoval finančné prostriedky na cestu, s čím mu vznikli náklady, došlo k strate času v súvislosti s predajnou akciou, musel si zariadiť svoje osobné (možno aj pracovné) povinnosti tak, aby sa mohol akcie zúčastniť, a teda následne pristúpil ku kúpe výrobku alebo služby, ktoré by si inak nekúpil.

Potrebné je vo veci zdôrazniť, že povinnosťou žalobcu vo vzťahu k spotrebiteľovi je postupovať s odbornou starostlivosťou a s korektným prístupom a zabezpečiť mu zachovanie jeho práv v takom rozsahu, aký spotrebiteľovi priznáva príslušná platná právna úprava. V danom prípade však žalobca tieto práva spotrebiteľa porušil, keď na predajnej akcii neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie adresovanom správne mu orgánu a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené nemohol súhlasiť s námietkou žalobcu, že uložená pokuta je neprimeraná a preto by ju mal súd znížiť. Správny orgán za zistené porušenie ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa uložil žalobcovi pokutu na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby, ktorej rozpätie je stanovené až do výšky 66 400 eur v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán pri určení výšky pokuty v zmysle ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Zohľadnená bola skutočnosť, že konaním žalobcu došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k spôsobu a rozsahu informovania spotrebiteľov o nákupných podmienkach a o predajnej akcii, ako aj vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že pre naplnenie skutkovej podstaty klamlivého konania v zmysle § 8 zákona o ochrane spotrebiteľa postačuje samotná schopnosť konania spôsobiť uvedené následky, a preto prvostupňový správny orgán pri určení výšky pokuty správne prihliadol na reálnu možnosť vzniku následkov uvedeného konania žalobcu. Správny orgán pri rozhodovaní o výške pokuty zohľadnil aj skutočnosť, že podľa vyjadrenia žalobcu, tieto zistené nedostatky žalobcu odstránil. Podľa názoru súdu správny orgán v predmetnom prípade zohľadniac

všetky okolnosti prípadu svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca, z ktorého nijakým spôsobom nevybočil, svoje rozhodnutie v tomto smere dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom jeho správna úvaha pri stanovení výšky pokuty je v súlade so zákonom, pričom súd zdôrazňuje, že pokuta bola uložená žalobcovi na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

Žalobca v konaní namietal, že žalovaný pri odôvodnení výšky pokuty podporne použil aj ten argument, že vo všeobecnosti sa predajných akcií zúčastňujú zväčša dôchodcovia. Naopak súd mal za to, že správny orgán pri stanovení výšky pokuty postupoval súladne so zákonom a nedošlo k jeho pochybeniu, keď uviedol, že „zobral do úvahy aj špecifickú skupinu spotrebiteľov - účastníkov predajných akcií, ktorými sú zväčša dôchodcovia vyžadujúci zvýšenú ochranu svojich práv“. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný pri rozhodovaní vzal do úvahy možnosť účasti rôznych skupín spotrebiteľov na predajnej akcii, z ktorých ako uviedol, špecifickou skupinou sú dôchodcovia, i napriek tomu ako žalobca sám tvrdil, že sa svojou činnosťou zameriava na inú, mladšiu cieľovú skupinu spotrebiteľov, čo však podľa názoru súdu nevylučuje možnosť, že sa predajnej akcie dôchodcovia zúčastnia, a to aj vo väčšom počte ako žalobca sám predpokladá. Potrebné je ešte dodať, že žalovaný v rozhodnutí ani neuvádzal, že na predajnej akcii sa zväčša zúčastnili dôchodcovia.

Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu týkajúcu sa stanoviska inšpektorov SOI v inšpekčnom zázname (nekalé obchodné praktiky počas priebehu akcie zistené neboli), súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú, s poukazom na skutočnosť, že stanovisko inšpektorov SOI nemá právnu záväznosť pre posúdenie zisteného skutkového stavu, keďže inšpektori SOI právne stanovisko v inšpekčnom zázname nedávajú, pretože inšpekčný záznam predstavuje podklad až pre následné právne posúdenie zisteného skutkového stavu.

Taktiež ako neopodstatnenú vyhodnotil súd námietku žalobcu v súvislosti s podľa žalobcu nesprávnym argumentom žalovaného, že spotrebiteľom mohla vzniknúť ako potencionálna ujma, a to márne vynaloženými cestovnými nákladmi na miesto akcie. Žalobca tvrdil, že nezabezpečuje dopravu spotrebiteľov na predajnú akciu, pretože má záujem predávať tovar osobám v produktívnom veku, nie dôchodcom a práve z tohto dôvodu vôbec neorganizuje žiadne „autobusové prezentačné akcie“ a pozýva na akcie zásadne len osoby z blízkeho okolia, v absolútnej väčšine len z mesta, v ktorom sa predajná akcia organizuje a teda cestovné náklady teda nie sú vôbec žiadne, resp. úplne zanedbateľné. Súd v tomto smere zastáva názor prezentovaný žalovaným, že relevantná je tá skutočnosť, že cestovné náklady objektívne vzniknúť spotrebiteľom pozvaným na predajnú akciu mohli, a to bez ohľadu na ich vyčíslenie, s tým že žalobca nemal vedomosť o tom odkiaľ spotrebiteľ cestoval, pretože skutočnosť, že ide o osoby z blízkeho okolia, resp. väčšina spotrebiteľov je z mesta, v ktorom sa predajná akcia organizuje, nijako nepreukazuje spôsob dopravy, jej dĺžku, ani vynaložené náklady v súvislosti so zabezpečením dopravy na predajnú akciu a je len na samotnom spotrebiteľovi, aký spôsob dopravy si zvolí.

Krajský súd v Bratislave vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že žalovaný pri rozhodovaní vo veci vychádzal z dostatočne a zákonným spôsobom zisteného skutkového stavu, tento po právnej stránke posúdil správne, svoje závery tak pokiaľ ide o ustálenie zodpovednosti žalobcu za protiprávne konanie, ako aj uloženie sankcie a jej výšku, náležite a veľmi podrobne odôvodnil. Súd v konaní nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie bolo v súlade so zákonom, a preto súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 755/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov z znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach. Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a);

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.